

[Henry Christensen.]

Det, som de pågældende vælgerorganisationer henstiller til ministeren, er, at man på en stillerliste, hvoraf det klart fremgår, at det er sideordnet opstilling, der er tale om, kan nøjes med underskrifterne én gang, og at underskrifterne kommer til at omfatte alle de personer, der er opstillet sideordnet i det pågældende amt, altså at underskrifterne dækker alle dem, der er opstillet, og gør det på én gang. Det er altså en anmodning om at få en praktisk og hensynsfuld fremgangsmåde, der er begrundelsen for spørgsmålet. Udformningen må naturligvis ske således, at den fornødne sikkerhed for at undgå misforståelse eller fejl også er tilgodeset.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup):
Må jeg svare følgende:

På foranledning af en forespørgsel fra venstres landsorganisation om fremgangsmåden ved anmeldelse af sideordnede kandidater har jeg i skrivelse af 19. juni i år til landsorganisationen redegjort for den påtænkte ændring af den hidtil praktiserede ordning. Endvidere er samtlige partisekretariater ved skrivelse af 26. juli i år underrettet om, hvilken fremgangsmåde der fremtidig skal iagttages ved anmeldelse af sideordnet opstillede kandidater.

Bortset fra en henvendelse fra formanden for Løvelkredsens venstre har de politiske organisationer ikke haft indvendinger mod den påtænkte praksisændring, hvilket jeg har taget som udtryk for, at organisationerne har været indforstået med, at det har været nødvendigt at stramme reglerne om anmeldelse af sideordnet opstillede kandidater.

Som bekendt er det i valgloven bestemt, at skriftlig anmeldelse af en kandidat med hans stiller skal indleveres til formanden for opstillingskredsens valgbestyrelse, senest kl. 16.10 dage før valget finder sted. Det er endvidere bestemt, at anmeldelsen skal være underskrevet af kandidaten såvel som af stillerne. Uanset at det således i valgloven er forudsat, at hver kandidat indgiver sin anmeldelse, har man dog siden 1939 i praksis tilladt, at anmeldelse af sideordnet opstillede kandidater foretages under ét, således at alle kandidaterne har underskrevet en fælles anmeldelsesformular.

Men denne fremgangsmåde medførte ved det sidst afholdte folketingsvalg, at enkelte kandidater ved at påføre deres navn på en medkandidats anmeldelse fejlagtigt blev sideordnet opstillet. Indenrigsministeriet så sig herefter nødsaget til at tage den fra 1939 praktiserede fremgangsmåde op til fornyet overvejelse, og denne overvejelse er resulteret i, at ministeriet har ment at måtte påbyde, at i tilfælde af sideordnet opstilling må hver enkelt kandidat indgive sin selvstændige anmeldelsesformular, idet kun denne ordning kan sikre, at der ikke foretages fejlagtige anmeldelser. I konsekvens heraf må anmeldelser, der fremtræder som omfattende flere kandidater, afvises af valgbestyrelserne.

For kandidaterne betyder ændringen ikke mere besvær, de skal som hidtil udfylde og underskrive en anmeldelsesformular, men for stillernes vedkommende betyder den ændrede fremgangsmåde lidt mere besvær, idet de ikke længere kan nøjes med at underskrive én anmeldelsesformular, hvis de er stillere for mere end én kandidat.

Jeg vil derfor mene, at den påtænkte ændring af praksis vil skabe større klarhed med hensyn til fremgangsmåden ved anmeldelse af sideordnet opstillede kandidater, og da den ændrede fremgangsmåde ikke medfører nævneværdige besværligheder for stillerne, mener jeg ikke at kunne imødekomme hr. Henry Christensens henstilling om at søge frem til en anden ordning.

Henry Christensen: Jeg forstod, at ministeren havde to indvendinger imod at imødekomme min anmodning.

Den ene indvending var, at ministeren mente, at ved at følge den af ham nu foreslåede og gennemførte fremgangsmåde var der større sikkerhed for at undgå fejl. Det har jeg i og for sig vanskeligt ved at forstå. Jeg tror, der lige så let kan opstå fejl med modsat fortegn, og jeg kan i øvrigt slet ikke forstå, at der, hvis man har en formular, der kun kan anvendes til sideordnede opstillinger og hvoraf dette klart fremgår, behøver at kunne opstå fejl.

Det andet argument, ministeren anførte, var, at han kun havde fået protest eller kritik eller henvendelse fra en enkelt kreds. Det er især det, der giver mig anledning til